

La Selva. L'intangible, retratat

FERRÉ, Jordi (fotografia); VILAR, Lluís (text).

**La comarca de la Selva.
Entorn i patrimoni.**
Competium.
Girona, 2007.

La comarca de la Selva s'estén de forma natural entre la Mediterrània, que la serra de Marina li deixa albirar just perquè s'hi mulli els peus, i les Guilleries. És una comarca que té costa, plana i serralada, la qual cosa li confereix una riquesa de matisos excepcional. Al mateix temps, la seva condició de corredor i plana la va predestinar a ser lloc de pas de totes les civilitzacions que han poblat el país. Això vol dir que a la riquesa natural del seu origen s'hi uneix la fecunda activitat humana que les seves terres han recollit. Aquestes serien les claus d'interpretació de la comarca, el seu mapa genètic, la seva història particular.

La Selva interior és per a molts aquella comarca de pas que travessen rabent totes les vies de comunicació del país, el rerepaís que es troben aquells que cerquen la vora marina de la Costa Brava. Calia, però, que algú amb suficient ofici i sensibilitat s'entretingués a recollir amb la seva càmera el que ja era una veritat pregona. Trobem escrit en el llibre: «És del parer d'alguns artistes que l'art no existeix

més enllà de l'ull de l'espectador»; qui ho escriu n'ha estat, en aquest cas, el primer espectador. Amb la rauxa de l'artista i el puntillisme de qui coneix el seu ofici, ens ha acompanyat per boscos, camps i basses per descobrir-hi els costums quotidians de la tortuga i l'abellerol, l'indolent desplegament de ranuncles i gira-sols, suros, alzines i xiprers exuberants i el testimoni mut dels segles sobre la pedra. Al seu llibre hi trobem les coses immanents i les coses fugaces, els segles i l'instant, el passat i el present que ens parla de com és avui i com ha estat.

Molts hi descobrirem una comarca que hauríem jurat que ja coneixíem: els seus castells, ermites i masos, les arbredes, parcs, rierols i turons, les plantes conegudes —si més no de vista—, les perspectives llunyanes, els plànols curts que practiquem quan anem a cercar bolets, móres, espàrrecs i cireres d'arboç. Aquesta obra ens ho explica com un conte, amb paraules senzilles i imatges properes. Ara sabem que no en sabíem res, i contemplant aquestes fotografies practiquem una prime-

ra mirada, mirada d'infant, que descobreix tantes coses. En Jordi Ferré, càmera al coll i moltes més coses a la motxilla, ens fa veure el que és essencial, allò que, paradoxalment, és invisible als ulls, el que és intangible però real.

Alguns parlaran de biodiversitat i riquesa patrimonial, com en Lluís Vilar a les sàvies notes que introdueixen els capítols. El fotògraf ens ho mostra, a poc a poc, fins a amararnos d'un sentiment d'orgull de pertànyer una mica a aquest lloc, i un punt de mala consciència pel nostre desconeixement, i un neguit per la descurança, i la promesa d'esmenar el que encara hi hagi temps d'esmenar... si és possible.

Rosa Maria Gil Tort

Francesc Fontanella, reivindicat

VALSALOBRE, Pep; SANSANO, Gabriel (editors).

Francesc Fontanella: una vida, una obra, un temps.

Philologica: Sèrie Estudis, 1.
Edicions Vitel·la.
Bellcaire d'Empordà, 2006.
354 pàgines.

«Especial atenció mereix l'obra de Francesc Fontanella [...] En la producció de Fontanella hi ha una noble i decidida voluntat de retornar al català la seva dignitat literària i, pot-

ser, una intenció de restauració de les nostres lletres.» Aquests dos fragments sobre Fontanella es poden llegir al volum quart de la *Història de la literatura catalana* de Riquer/Comas/Molas, sota l'epígraf «Altres poetes de la decadència», del capítol XXII, «La decadència». Així doncs, paradoxalment, tot i que té reconeguts la qualitat i el mèrit literaris, Fontanella es veu relegat a una categoria per sota de la de Vicent Garcia, Pere Serafi o Joan Pujol, que tenen epígraf propi.

Un dels motius principals que va empènyer els editors de *Francesc Fontanella: una vida, una obra, un temps*, Pep Valsalobre i Gabriel Sansano, i el director de la col·lecció, Albert Rossich, a l'hora d'idear aquest volum va ser precisament aquest: reivindicar el poeta i dramaturg Francesc Fontanella per atorgar-li el lloc que li correspon entre els poetes del barroc, lloc que dècades de reiteracions d'errors i equívocs de la historiografia literària li han negat. Diguem per endavant que sens dubte aquest volum suposa un punt d'inflexió en la valoració i l'estudi de l'obra de Fontanella.

Però l'obra *Francesc Fontanella: una vida, una obra, un temps* no és una iniciativa aïllada per reivindicar i estudiar Fontanella. Per exemple, la publicació del volum va anar lligada a la celebració a la UdG, els